

Die Openbaring van Yahshua Christus

Hoofstuk 5

Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling

“ 1 EN ek het in die regterhand van Hom wat op die troon sit, 'n boek gesien, van binne en van buite beskrywe en met sewe seëls goed verseël. 2 En ek het 'n sterk engel gesien wat met 'n groot stem uitroep: Wie is waardig om die boek oop te maak en sy seëls te breek? 3 En niemand in die hemel of op die aarde of onder die aarde kon die boek oopmaak of daarin kyk nie. 4 En ek het baie geweene, omdat daar niemand waardig bevind is om die boek oop te maak en te lees of daarin te kyk nie. 5 Toe sê een van die ouderlinge vir my: Moenie weene nie; kyk, die Leeu wat uit die stam van Juda is, die wortel van Dawid, het oorwin om die boek oop te maak en sy sewe seëls te breek.”

Yahshua Christus is die Leeu van Juda en Hy is ook die wortel van Dawid. Dit is die Christelike Paradoks, en dit word al sedert die tyd van Christus aangevoer: Om daardie rede het Christus vir die Fariseërs gevra: “As Dawid Hom dan Here noem, hoe is Hy sy seun?”, soos ons in Matteus 22:45 opgeteken sien. Dat Hy God is, terwyl Yahweh self gekom het as een van sy eie seuns, is die enigste manier waarop Hy moontlik sowel die Wortel as die Nageslag van Dawid kan wees (vgl. Jesaja 11:1, 10, Op. 22:16). Van al die seuns van Adam is net Yahshua waardig om die sewe seëls oop te maak, want net Yahshua is onberispelik en net Yahshua is God. Net God self kan die toekoms sien.

Jesaja 11:1, 10: “ 1 MAAR daar sal 'n takkie uitspruit uit die stomp van Ísai, en 'n loot uit sy wortels sal vrugte dra;” “ 10 En in dié dag sal die nasies vra na die wortel van Ísai, wat daar staan as 'n banier van die volke, en sy rusplek sal heerlik wees.” Openb. 22:16: “Ek, Jesus, het my engel gestuur om hierdie dinge aan julle voor die gemeentes te betuig. Ek is die wortel en die geslag van Dawid, die blink môrester.”

Daar is 'n paar kommentators wat Openbaring 5:5 sou verdraai om iets anders te sê, soos dat die "leeu van Juda" nie na Christus verwys nie, en dat dit op een of ander manier die voorwerp van 'n werkwoord is eerder as die onderwerp. Tog het al die Griekse manuskripte, sonder uitsondering, die hele klousule "die leeu van die stam van Juda, die wortel van Dawid" in die Nominatiewe geval, wat die hele klousule die onderwerp van die werkwoord maak, en geen deel daarvan kan moontlik nie 'n voorwerp van die werkwoord wees. Dit is ook 'n grammatikale instrument waarmee beide frases bedoel is om na dieselfde entiteit te verwys. 'n Moderne ekwivalent sou 'n sin wees soos "Vandag in die Big Apple, New York City, was al die lughawens gesluit ..." hier sien ons dat die frase "Big Apple" 'n sinoniem is vir en 'n verwysing na "New York City". Slegs iemand met 'n agenda, eerder as die waarheid, kan Openbaring 5:5 op enige ander manier lees: Die King James Version het hierdie vers behoorlik vertaal.

“6 En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en die vier lewende wesens en in die midde van die ouderlinge staan daar 'n Lam asof Hy geslag is, met sewe horings en sewe oë, wat die sewe Geeste van God is wat uitgestuur is oor die hele aarde. 7 Hy het gekom en die boek geneem uit die regterhand van Hom wat op die troon sit;”

Die Lam wat verskyn het asof dit geslag is, kan slegs Yahshua Christus wees, die Lam van God, sien Johannes 1:29 en 1:36 waar Johannes die Doper verkondig dat Hy juis dit is. Hier is die Lam simbolies, en hierdie allegorie stel Christus ook gelyk aan Yahweh, aangesien Hy uitgebeeld word as die een wat die sewe geeste van Yahweh het. Daardie Yahweh wat op die troon sit, is die Skeppergod wat die heelal deurdring, terwyl die Lam Sy fisiese manifestasie is.

Johannes 1:29: “ 29 Die volgende dag sien Johannes Jesus na hom toe kom, en hy sê: Dáár is die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem!” Johannes 1:35-36: “ 35 Die volgende dag het Johannes weer daar gestaan en twee van sy dissipels; 36 en toe hy Jesus sien wandel, sê hy: Dáár is die Lam van God!”

Die volgende dag het Johannes weer gestaan en twee van sy dissipels ... En terwyl Hy na Jesus kyk terwyl Hy loop, sê Hy: Hier is die Lam van God!” Die vier lewende wesens word baie beskryf soos wat Esegïël hulle beskryf het as deel van die troon van Yahweh 700 jaar voor Johannes. Dit is dieselfde as die gerubs wat op die verbondsark gesit het, daardie sfinksagtige wesens wat die eienskappe van 'n man, 'n leeu, 'n bul en 'n arend gehad het, die simbole uit die standarde van die vier leidende stamme van Israel .

Esegïël 1:4-11 “4 Toe het ek gekyk — en daar het 'n stormwind uit die noorde gekom, 'n groot wolk met onophoudelike vuur; en 'n glans was rondom die *wolk*, en daaruit, uit die vuur, het iets soos blinkende metaal geskitter. 5 En daaruit het die gestalte van vier wesens gekom, en dít was hulle voorkoms: hulle het die gestalte van 'n mens gehad; 6 en elkeen het vier aangesigte gehad en elkeen van hulle vier vlerke; 7 en hulle bene was reguit bene en hulle voetsole soos die sole van 'n kalfspoot; en hulle het geglinster soos blink geskuurde koper;

8 en mensehande was onder hulle vlerke aan hulle vier kante. Maar aangaande die aangesigte en die vlerke van al vier, 9 hulle vlerke was aanmekaar verbind. Hulle het nie weggedraai as hulle gaan nie; hulle het elkeen maar reguit vorentoe gegaan. 10 En hulle aangesigte het gelyk soos die gesig van 'n mens; en al vier het die gesig van 'n leeu gehad aan die regterkant en al vier het die gesig van 'n bees aan die linkerkant; ook het al vier die gesig van 'n arend gehad. 11 En hulle vlerke het uitgesprei na boontoe; elkeen het twee gehad wat met mekaar verbind was, en twee wat hulle liggame bedek het.”

“8 en toe Hy die boek neem, val die vier lewende wesens en die vier-en-twintig ouderlinge voor die Lam neer, elkeen met siters en goue skale vol reukwerk, wat die gebede van die heiliges is. 9 Toe sing hulle 'n nuwe lied en sê: U is waardig om die boek te neem en sy seëls oop te maak, want U is geslag en het ons vir God met u bloed gekoop uit elke stam en taal en volk en nasie, 10 en het ons konings en priesters vir onse God gemaak, en ons sal as konings op die aarde heers.”

Bloedverwante Verlosser

Die koop met bloed vir 'n mens se broers is die ou Hebreeuse wet van die bloedverwante Verlosser . En as jy nie 'n bloedverwante van die Verlosser is nie, het jy in die eerste plek geen deel aan Hom nie! Ons sien dit in die Wet in Levitikus 25:47-49 waar dit sê : “ 47 En as 'n vreemdeling of bywoner by jou vermoënd word, en jou broer by hom verarm en hy homself aan 'n vreemdeling of bywoner by jou verkoop, of aan 'n familielid uit die geslag van 'n vreemdeling, 48 dan moet daar vir hom, nadat hy hom verkoop het, reg van lossing wees; een van sy broers kan hom los, 49 of sy oom of sy oom se seun kan hom los, of een van sy naaste bloedverwante uit sy geslag kan hom los, of as hy dit kan bekostig, kan hy homself los.”

Verwante Skrifte is volop in beide die Ou en Nuwe Testament, en die Ou-Testamentiese gedeeltes waarna hieronder verwys word, gebruik almal 'n spesifieke woord wat vertaalings soos die KJV gewoonlik in 'n eenvoudige woord vertaal, om te verlos, maar tog is daar 'n veel groter betekenis in die onderliggende Hebreeus. Die woord is ga'al, Strong se nr. 1350, en Strong definieer dit so: "... om te verlos (volgens die Oosterse verwantskapswet), maw om die naasbestaande te wees (en as sodanig 'n familielid se eiendom terug te koop, met sy weduwee te trou, ens.). ..." Soos Strong's ook getuig, het die King James Version die woord ook vertaal om al hierdie betekenis in sekere kontekste in die Ou Testament te weerspieël.

Levitikus 25:25: " 25 As jou broer verarm en van sy besitting verkoop, moet sy lossen wat sy nabestaande is, kom en hy moet los wat sy broer verkoop het."

Psalm 74:2: " 2 Dink aan u vergadering wat U in die voortyd verwerf het, wat U verlos het om die stam van u erfdeel te wees, aan die berg Sion waar U op gewoon het."

Psalm 107:2: "2 Dit moet die verlostes van die HERE sê, wat Hy uit die nood verlos het"

Jesaja 43:1: " 1 MAAR nou, so sê die HERE, jou Skepper, o Jakob, en jou Formeerder, o Israel: Wees nie bevrees nie, want Ek het jou verlos; Ek het jou by jou naam geroep; jy is myne!"

Jesaja 62:12: " 12 En hulle sal genoem word: die heilige volk, die verlostes van die HERE; en jy sal genoem word: die begeerde, die stad wat nie verlaat is nie." (Gesoeke moet verwys na die "jagters" van Jeremia 16:16.)

Die idee dat Israel in sonde verkoop is, en Israel daarom verlos moes word, word ook eksplisiet in die Skrif gevind, byvoorbeeld in Jesaja 50:1 en 52:3, wat ook 'n Messiaanse profesie is.

Jesaja 50:1: “ 1 SO sê die HERE: Waar is tog die skeibrief van julle moeder waarmee Ek haar verstoot het? Of wie is daar van my skuldeisers aan wie Ek julle verkoop het? Kyk, weens jul ongeregthede is julle verkoop, en weens jul oortredinge is julle moeder verstoot.”

Jesaja 52:3: “3 Want so sê die HERE: Vir niks is julle verkoop, julle sal ook sonder geld gelos word.”

Romeine 7:14: “ 14 Want ons weet dat die wet geestelik is, maar ek is vleeslik, verkoop onder die sonde.”

Daarom gee Paulus in Galasiërs Hoofstuk 4 die einste rede waarom Christus in die eerste plek aan die kruis vir ons gesterf het, deur Sy bloed te gee as die prys vir Sy verlossing van hierdie selfde Israel-volk. Sodra hierdie begrip verkry is, kom die Ou Testament en die Nuwe eens en vir altyd duidelik saam as een en dieselfde boek wat 'n konsekwente storie van kant tot kant vertel.

Geneem vanuit die Christogenea New Testament : Galatians 4:4-5: “4 so each must scrutinize his own work, and then he has a boast to himself only, and not to another. 5 For each will bear his own load.” (Sien ook Lukas 1:68, 24:21; Galasiërs 3:13; 1 Petrus 1:18; Openbaring 14:3, 4.)

'n Koninkryk van priesters

Die idee van 'n “Christelike priester” bestaan nie by die voor-Niceense skrywers nie, want alle Christene behoort priesters in hul eie reg te wees, en daar behoort geen professionele Christelike priesterskap te wees nie. Diegene wat die wil van God doen, doen die diens aan God wat Hy vereis en daarom is hulle almal priesters van God. Daar is niks in die Christendom wat daardie uitvoering van enige spesiale ritueel vereis nie. Ons word bloot aangesê om Sy gebooie te onderhou en ons broers lief te hê – in aksie en nie net in spraak nie – en deur daardie dinge te doen, bereik ons die uitvoering van die ware Christelike priesterskap. Die idee dat elke Israeliet wat die wil van Yahweh doen 'n priester van Yahweh is, behoort aan die Ou Testament sowel as die Nuwe, en blyk uit Eksodus Hoofstuk 19 sowel as uit die sendingsbriewe van Petrus. Paulus, en elders in die Openbaring.

Terwyl Paulus nie eksplisiet na hierdie priesterskapstatus van Christene verwys nie, gebruik hy in die briewe wat ons het dikwels die Griekse woord leitourgia, en woorde wat daarmee verband hou, met verwysing na die dade wat gewone Christenmense verrig in hulle verpligtinge teenoor hulle pligte tot God. Tog is die betekenis van hierdie woord, wat die betekenis dra van 'n diens wat vir God verrig is, verborge in vertaling. Die professionele priesterdom het dit vir hul eie doeleindes aangeneem, waar hulle dit bloot as liturgie translitereer. In Athene is die woord gebruik om daardie dienste te beskryf wat mans óf gekies het óf verkies is om vryelik aan die publiek te verskaf. Wanneer Christene vir hulle broers voorsien, is dit hulle liturgie en vervul hulle hulle Christelike priesterskap!

Eksodus 19:5-6: “ 5 As julle dan nou terdeë na my stem luister en my verbond hou, sal julle my eiendom uit al die volke wees, want die hele aarde is myne. 6 En julle sal vir My 'n koninkryk van priesters en 'n heilige nasie wees. Dit is die woorde wat jy aan die kinders van Israel moet meedeel.”

1 Petrus 2:5, 9: “ 5 en laat julle ook soos lewende stene opbou, tot 'n geestelike huis, 'n heilige priesterdom, om geestelike offers te bring wat aan God welgevallig is deur Jesus Christus.” “9 Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom verkry, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig,”

Openb. 1:6: “ 6 en ons gemaak het konings en priesters vir sy God en Vader, aan Hom die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid! Amen.”

“11 Toe sien ek, en ek hoor 'n stem van baie engele rondom die troon en van die lewende wesens en die ouderlinge; en hulle getal was tienduisende van tienduisende en duisende van duisende; 12 en met 'n groot stem het hulle gesê: Die Lam wat geslag is, is waardig om te ontvang die krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlikheid en lof. 13 En elke skepsel wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde en wat op die see is, en alles wat in hulle is, het ek hoor sê: Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam kom toe die lof en die eer en die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid! 14 En die vier lewende wesens het gesê: Amen! En die vier-en-twintig ouderlinge het neergeval en Hom aanbid wat lewe tot in alle ewigheid.”

Die tienduisende van tienduisende moet 'n visioen wees van die heiliges of uitverkorendes van Yahweh, die verlostes van ons ras, wat meer dikwels in die hoofstukke wat volg sal genoem word. Soos ons sien waar Judas die geskrifte van Henog aanhaal, wanneer Yahshua terugkeer, kom Hy "met tienduisende van sy heiliges, om oordeel te voltrek aan almal en om almal wat goddeloos is onder hulle te oortuig van al hulle goddelose dade wat hulle goddeloos gepleeg het, en van al hulle harde toesprake wat goddelose sondaars teen hom gespreek het" (Judas 14, 15). Hier het ons 'n belydenis van daardie einste mense, wat op 'n tyd Yahweh as hulle Koning verwerp het, dat Hy inderdaad soewerein is en met reg so, want slegs Yahweh Self kan regverdig oor Sy volk heers. In 1 Samuel Hoofstuk 8 sien ons dat die kinders van Israel 'n aardse koning geëis het, en daardeur die Soewereiniteit van Yahweh hulle God verwerp het. Dit word in 1 Samuel 10:19 so opgesom: " 19 Maar julle verwerp vandag julle God wat julle uit al jul onheile en node verlos het, en sê: Nee, maar jy moet 'n koning oor ons aanstel. Stel julle dan nou op voor die aangesig van die HERE volgens julle stamme en volgens julle geslagte." Dit is waarlik die "Klip wat die bouers verwerp het", en in Christus sal dit weer die hoofhoeksteen word.